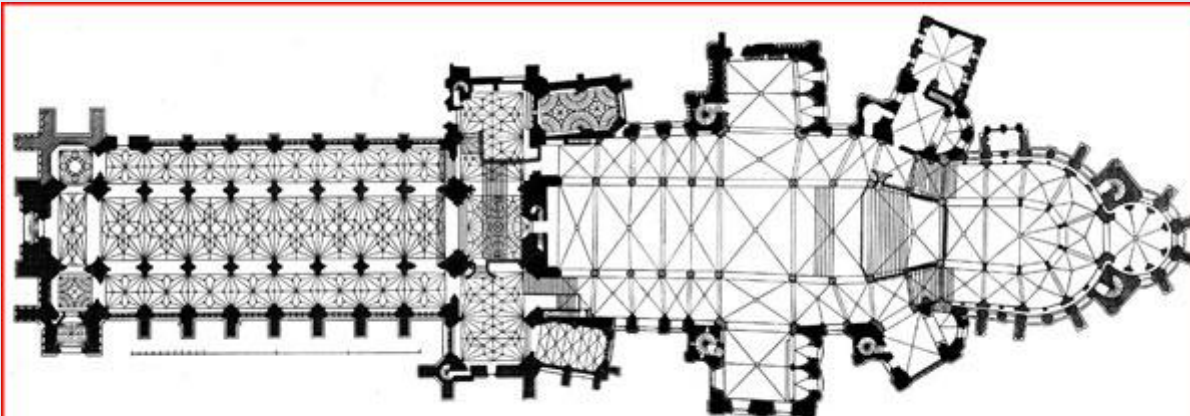

WIELKA BRYTANIA

Canterbury

Katedra
pw. śś. Piotra i Pawła
oraz św. Augustyna

1. CANTERBURY: KATHEDRALE.

Katedra w Canterbury w Wielkiej Brytanii, wpisana jest do księgi Światowego Dziedzictwa UNESCO. Jest jedną z dwóch (obok Pałacu Lambeth) formalnych siedzib arcybiskupa Canterbury, duchowej głowy Kościoła Anglii i całej Wspólnoty anglikańskiej. Jej formalny tytuł to: Katedralny i Metropolitalny Kościół Chrystusa w Canterbury – Cathedral and Metropolitan Church of Christ at Canterbury.

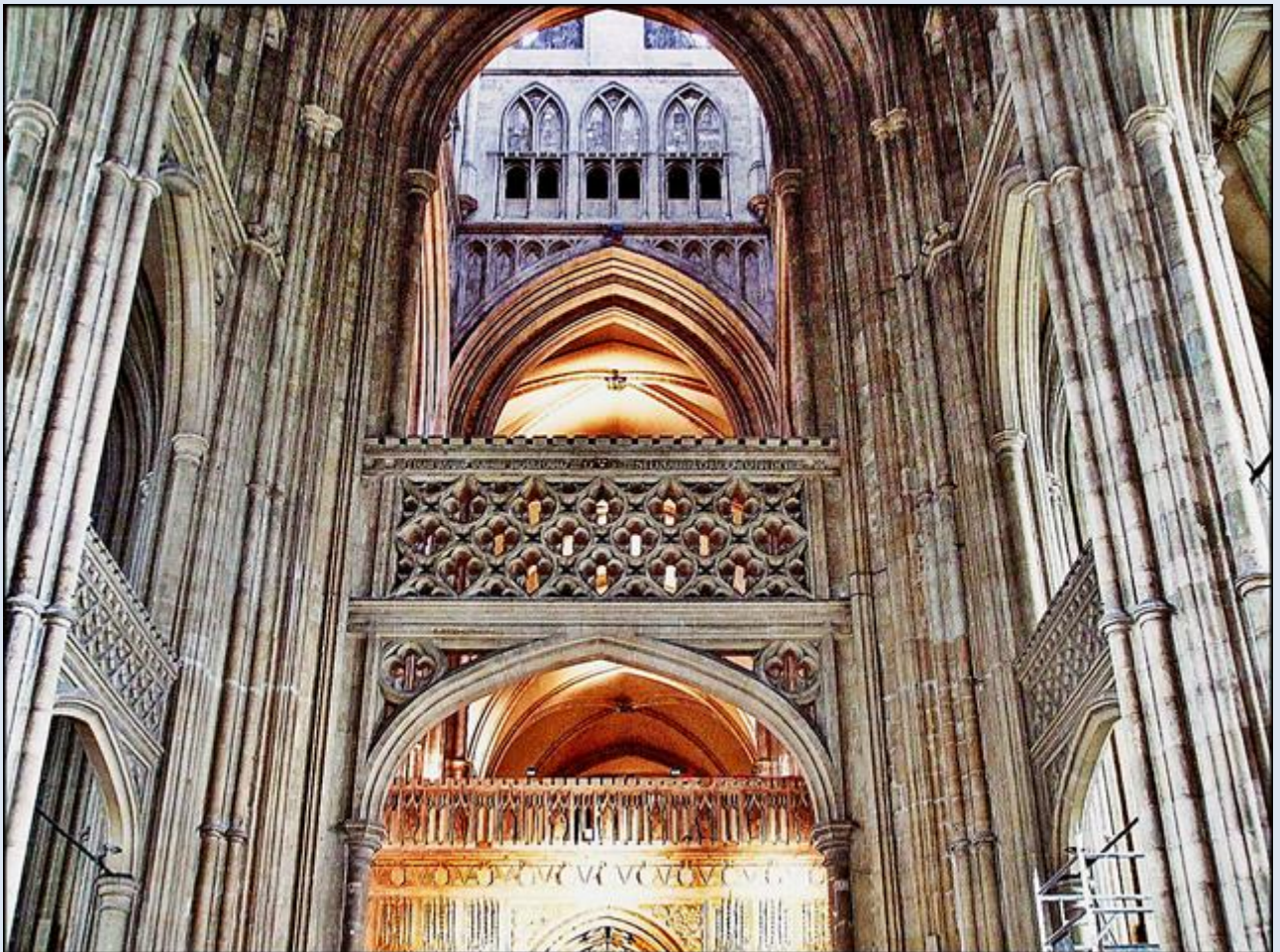
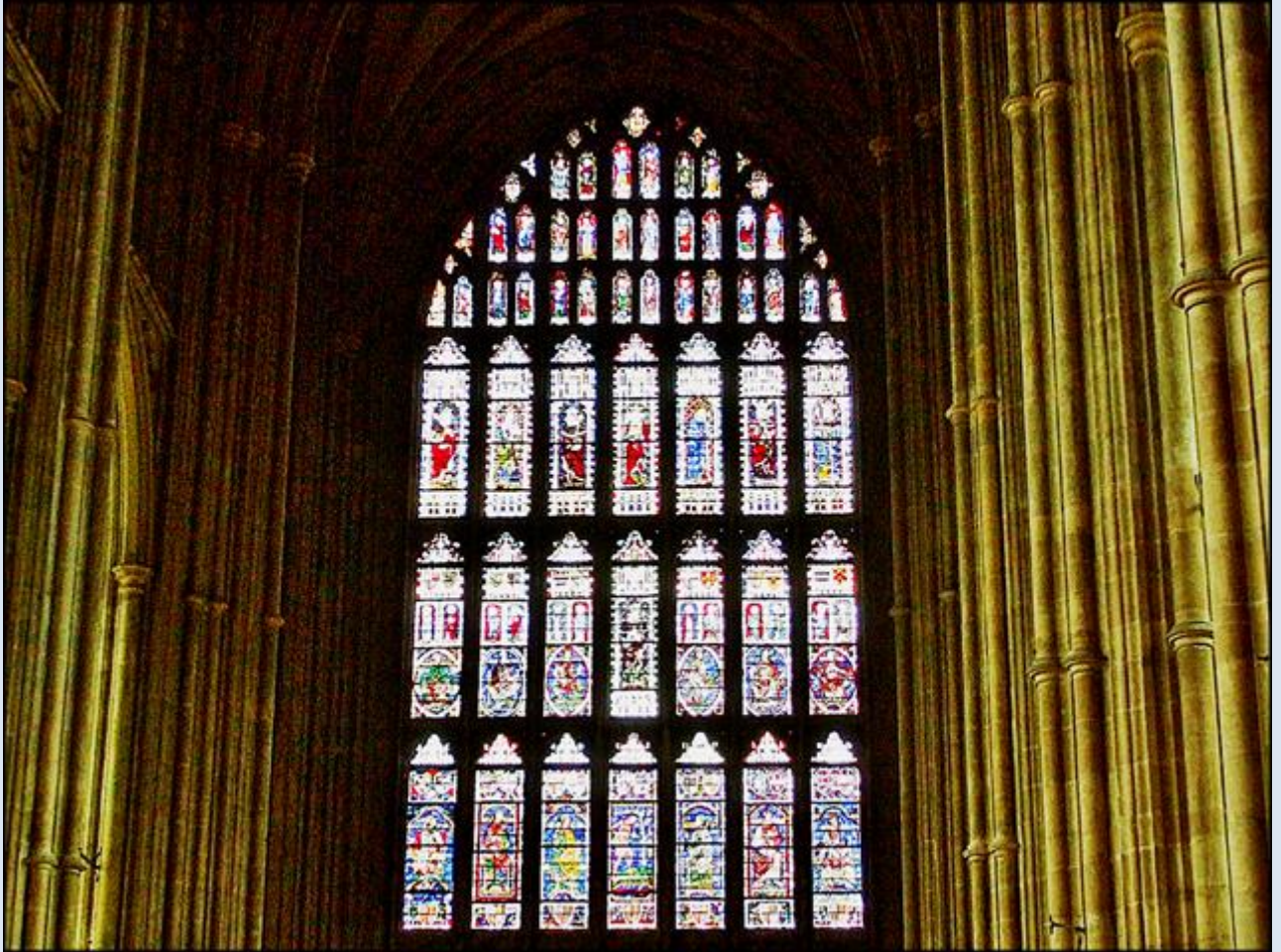
Kościół został wzniesiony w 597 roku. W 596 roku papież Grzegorz Wielki wysłał do Anglii ówczesnego opata zakonu benedyktynów z Rzymu. Augustyn miał prowadzić misję chrześcijańską wśród Anglosasów. To właśnie on zlecił budowę świątyni w Canterbury. W 597 roku poświęcił ją Jezusowi Chrystusowi Zbawcy Świata i stał się pierwszym arcybiskupem tego miejsca. Angielski mnich-kronikarz Bede pisał w swoich księgach, iż Augustyn zbudował kościół na bazie dawnej rzymskiej świątyni. Wykopaliska archeologiczne przeprowadzone w 1993 roku potwierdziły tę tezę. Dowiedziono, że dawna katedra składała się z nawy głównej i dwóch bocznych kaplic – w północnej i południowej części budynku. W IX bądź X wieku kościół został znacznie powiększony. Zachodniej części nadano kształt kwadratu. Dodano także, umieszczoną w centrum, kwadratową wieżę. Jedenastowieczny kronikarz Eadmer pisał, że budowla przypominała Bazylikę Świętego Piotra w Rzymie. Podczas duńskiego najazdu w roku 1011 roku katedra została mocno uszkodzona. Do niewoli trafił arcybiskup Alphege. Ostatecznie zamordowano go 19 kwietnia 1012 roku. W późniejszych latach od zachodu dobudowano absydę, w której mieściła się kaplica poświęcona Maryi.

Rok po podboju Anglii przez Normanów, katedra została zniszczona przez pożar. Odbudowa rozpoczęła się za czasów pierwszego normañskiego arcybiskupa Lanfranca w 1070 roku. Trwała siedem lat. Obiekt nabrał nowego kształtu zbliżonego do kościoła Abbey of St. Etienne we francuskim Caen, gdzie Lanfranc pełnił wcześniej rolę opata. Ważnym momentem w dziejach świątyni było morderstwo skonfliktowanego z władcą arcybiskupa Thomasa Becketta. We wtorek 29 grudnia 1170 roku rycerze króla Henryka II zabili duchownego. Stało się to w północno-zachodniej części kościoła. Becketta pochowano w katedrze. We wrześniu 1174 roku kolejny pożar uszkodził chór. Postanowiono temu zaradzić i tę część katedry odbudowano w stylu gotyckim. W latach 1180-1184 przebudowano ówczesną wschodnią kaplicę i stworzono kaplicę pod wezwaniem Trójcy Świętej. W 1382 roku budowla uległa kolejnym zniszczeniom, tym razem za sprawą trzęsienia ziemi, straciła wtedy m.in. dzwony. Pod koniec XIV wieku odbudowę kierował Henry Yevele. W latach 1536-1541 w Anglii trwała reformacja, wprowadzano nową religię – anglikanizm. Z tego powodu w tych latach Canterbury pozbawione zostało statusu opactwa. W marcu 1539 roku władze świątyni poddały ją nowym regułom i odzyskała ona swoją pozycję. W związku z obawami o bezpieczeństwo w 1834 roku zburzono północno-zachodnią wieżę. Została zastąpiona konstrukcją identyczną jak południowo-zachodnia. Katedra posiada łącznie 21 dzwonów, które rozmieszczone są w trzech wieżach.

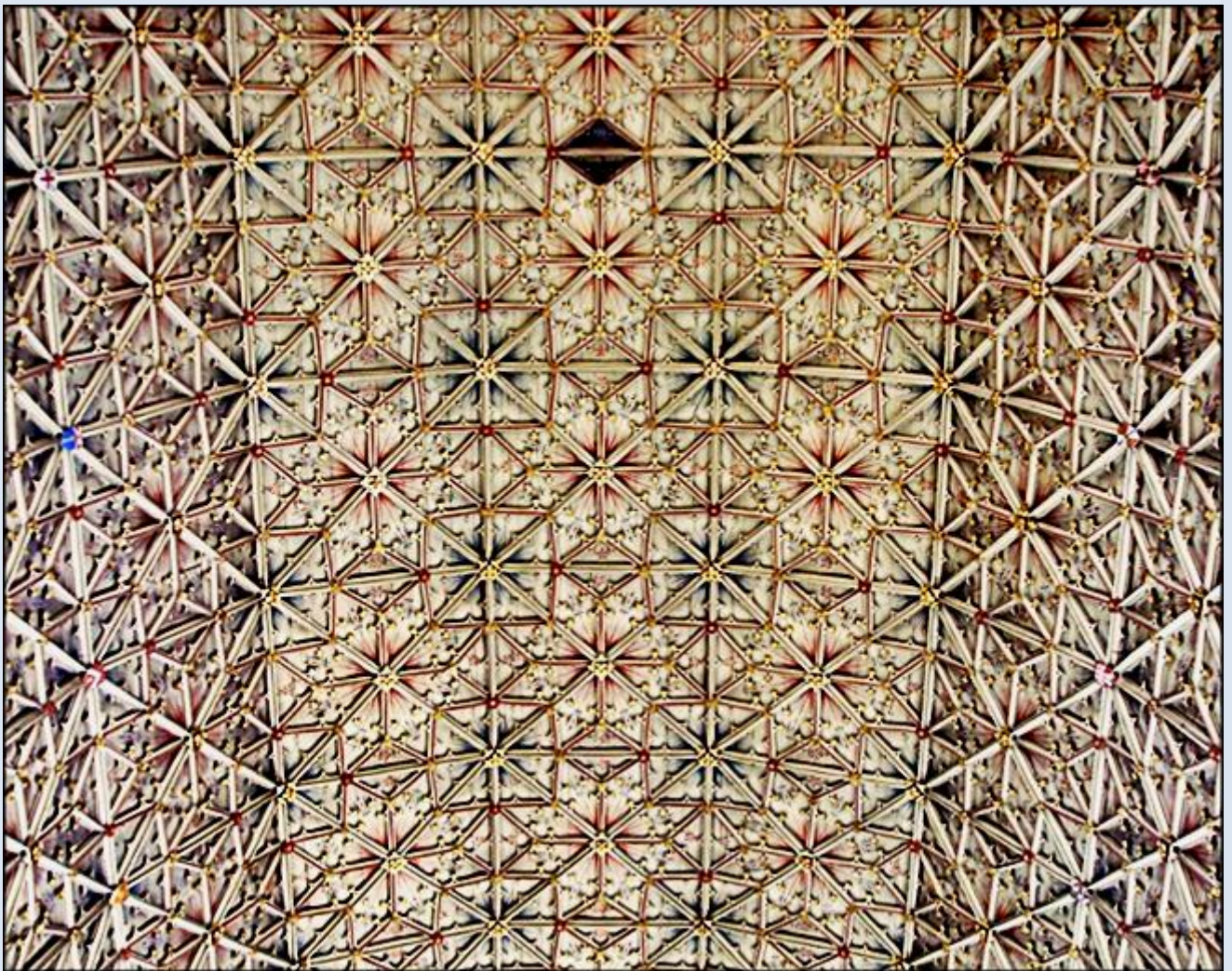
Przy Canterbury Cathedral działa biblioteka. Jej zbiory liczą sobie 30 tys. książek powstałych przed XX wiekiem i 20 tys. wydrukowanych w XX stuleciu.

Historię Katedry zaczerpnięto z <http://polemi.co.uk/>

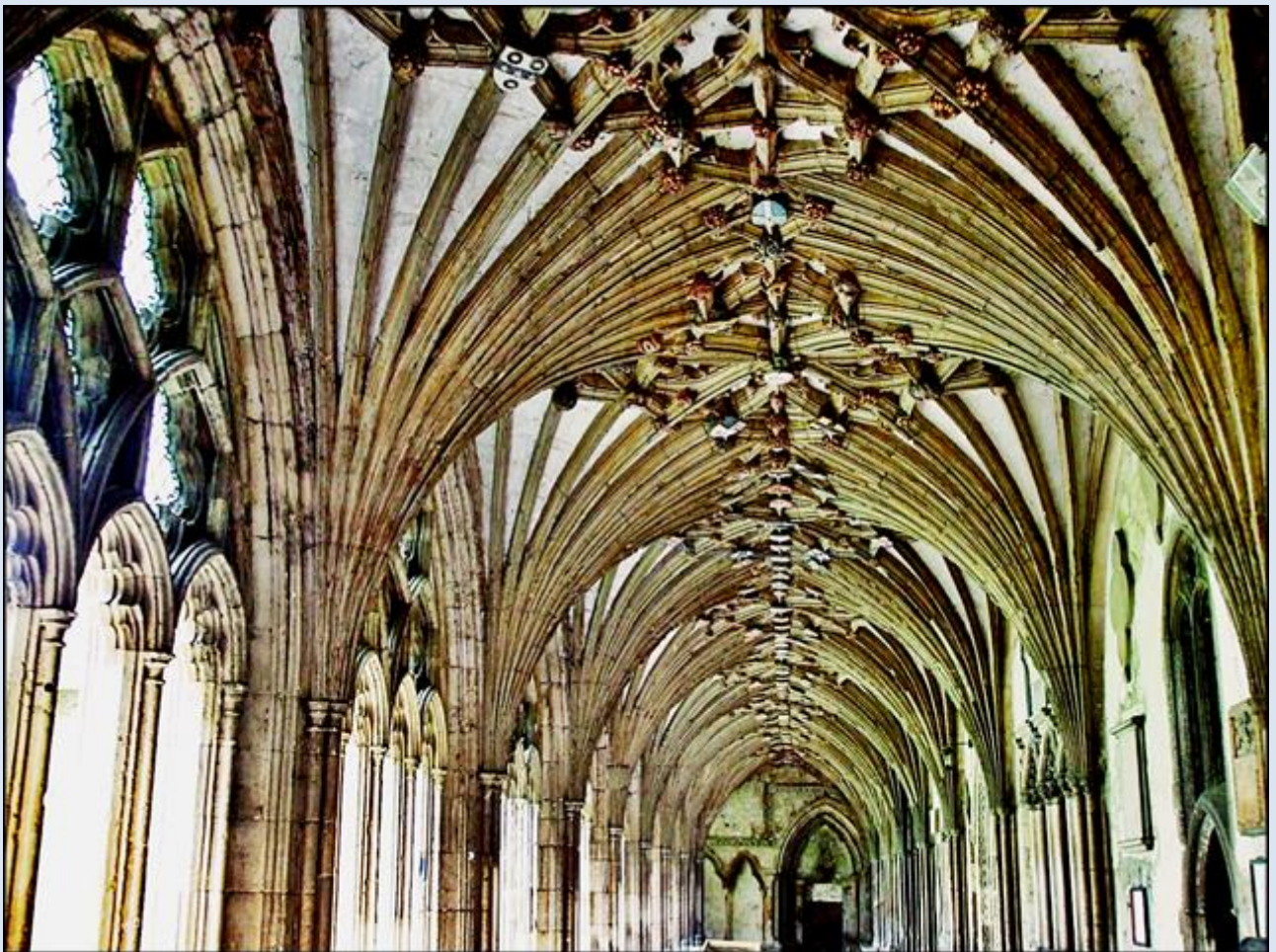

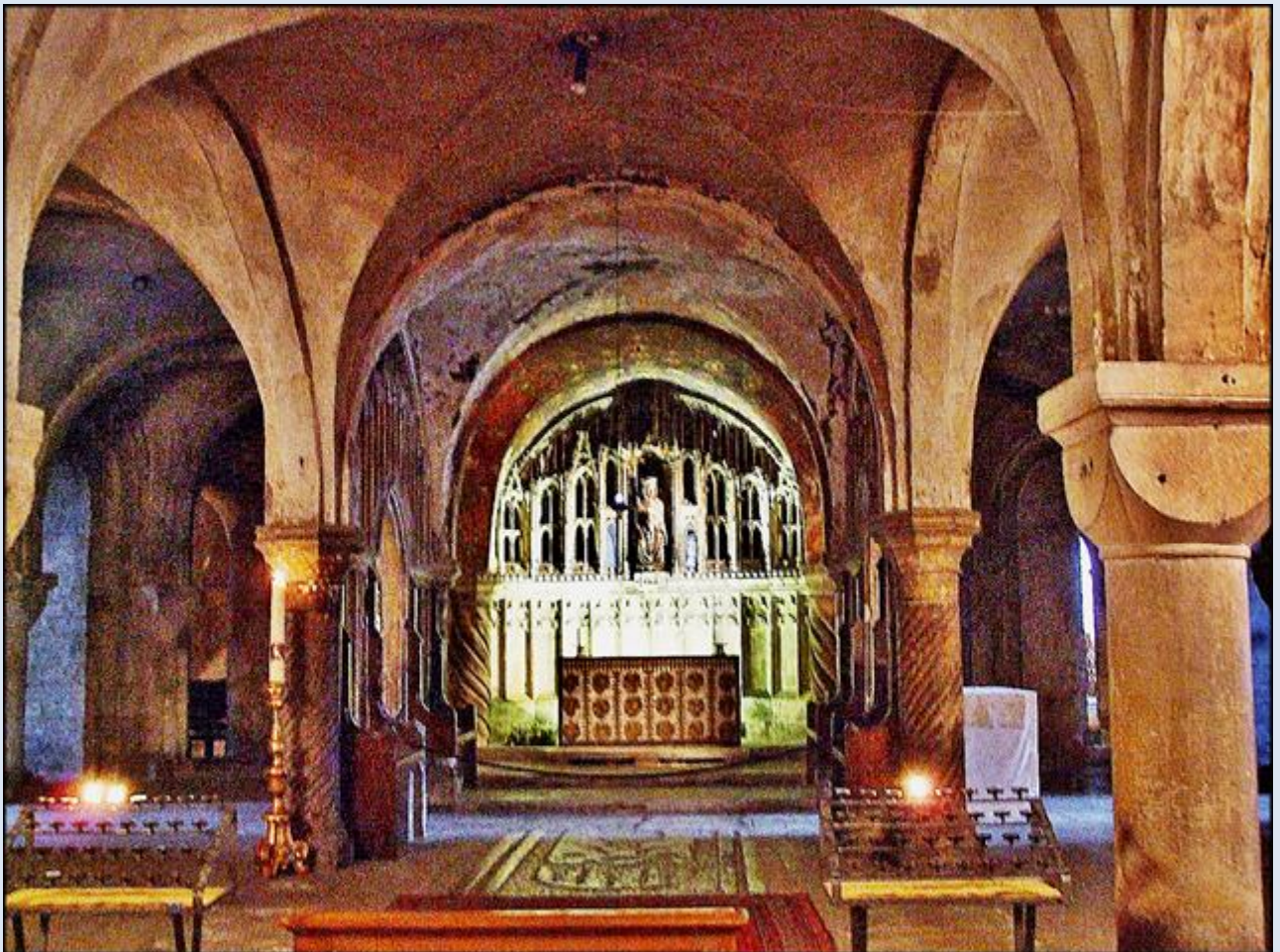

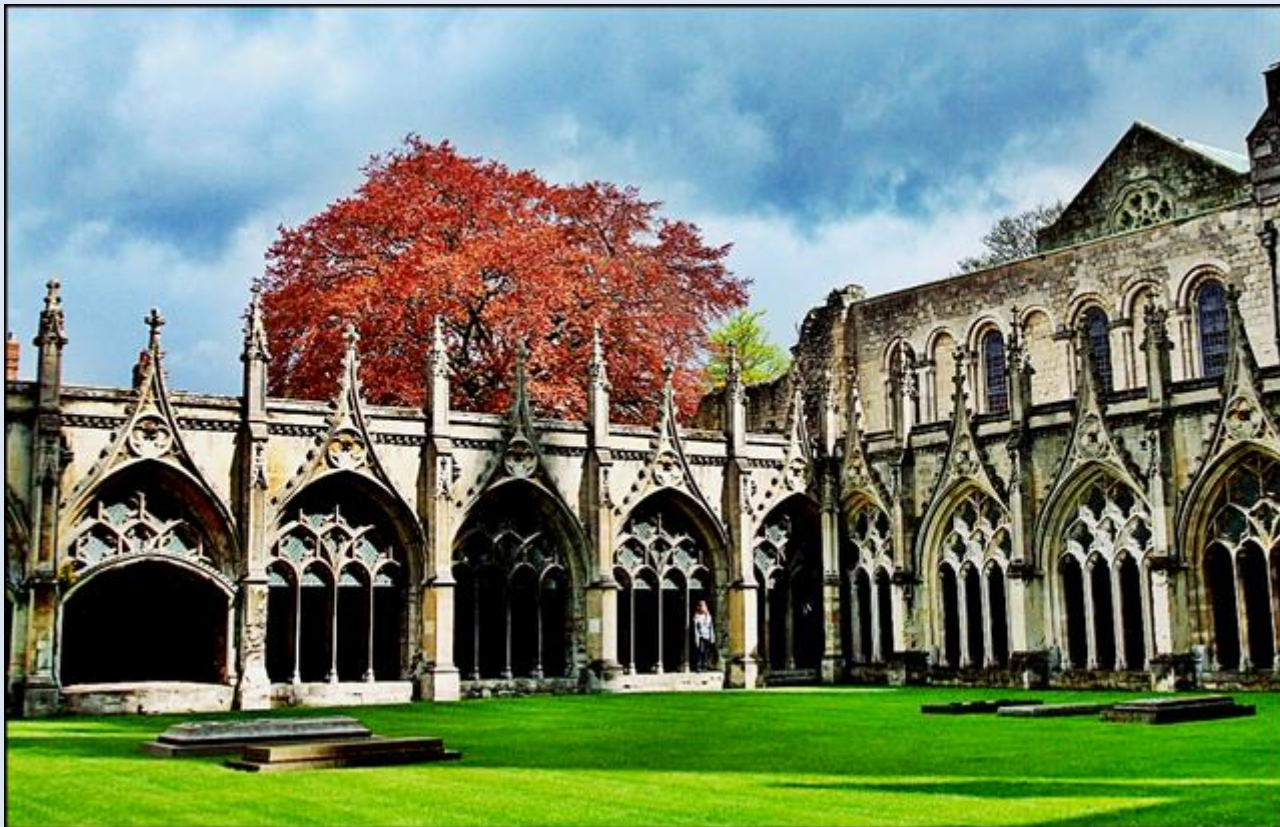

zdjęcia i streszczenie opisu: tsw

zdjęcia w czerwonej obwódce zapożyczono z:

<https://zielonamapa.pl/wp-content/uploads/flickr/canterbury-katedra-anglia-zwiedzanie-12.jpg>

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/80/Canterbury_cathedral_plan.jpg